

управління його інвестиційним розвитком із врахуванням всіх необхідних принципів, завдань та функцій. В свою чергу, розроблення і реалізація стратегій інвестування є об'єктивною умовою реалізації підприємствами інвестиційних цілей.

Література: 1. Бакум В. В. Особливості формування системи управління регіоном : научное издание / В. В. Бакум // Економіка АПК. – 2007. – № 4. – С. 27–33. 2. Божидарнік Т. В. Світовий досвід створення інноваційної інфраструктури / Т. В. Божидарнік, Н. В. Божидарнік // Економічний форум : наук. журн. – Луцьк : РВВ ЛНТУ, 2011. – № 2. – С. 54–61. 3. Войнарєнко М. П. Кластери в інституційній економіці : монографія / М. П. Войнарєнко. – Хмельницький : ХНУ, 2011. – 502 с. 4. Гаврилко П. П. Фактори інноваційного розвитку промисловості / П. П. Гаврилко, А. В. Колодійчук, В. М. Черторижський // Науковий вісник НЛТУ. – Вип. 21.11 – Львів, 2011. – С. 201–205. 5. Городиський Т. І. Інноваційний потенціал: фактори впливу / Т. І. Городиський // Науковий вісник НЛТУ України: зб. наук.–техн. праць. – Львів: РВВ НЛТУ України, 2007. – Вип. 17.2. – С. 276–284. 6. Менеджмент: теорія і практика : навч. посібн. / А. А. Мазаракі, Г. Є. Мошек, Л. А. Гомба, І. К. Погодаєв. Ю. В. Поканєвич. А. В. Семенчук; за заг. ред. канд. екон. наук, проф. Г. Є. Мошека. – К. : Атака, 2007. – 584 с. 7. Механізми підвищення конкурентного потенціалу промислових підприємств : монографія / за наук. ред. д-ра екон. наук, проф. В. М. Нижника, канд. екон. наук, доц. М. В. Ніколайчука. – Хмельницький : ХНУ, 2013. – 347 с. 8. Полозова Т. В. Сутність організаційно–економічного механізму функціонування підприємств промисловості / Т. В. Полозова, Ю. В. Овсюченко // Вісник МСУ = Vesntnik VSU . – (Економічні науки). –Том VIII. – 2005. – №1–2. – С. 63–65. 9. Костюк А. К. Інноваційний розвиток підприємств: економічні умови, проблеми та перспективи / А. К. Костюк, К. О. Бояринова // Актуальні проблеми економіки та управління. – 2011. – Вип. 5. – С. 30–33. 10. Супрун О. М. Господарський механізм у розвитку та регулюванні економіки / О.М. Супрун // Вісник Полтавської державної аграрної академії. – 2011. – № 1. – С. 122–124. 11. Ілляшенко С. М. Управління інноваційним розвитком: Навчальний посібник / С. М. Ілляшенко ; 2–ге вид., перероб. і доп. – Суми : ВТД ”Університетська книга”; К. : Видавничий дім «Княгиня Ольга», 2005. – 324 с. 11. Шкода М.С. Особливості державного стимулювання інноваційних процесів в країні / М. С. Шкода // Формування ринкових відносин в Україні. – 2015. -- №7. – С. 52-55. 13. Шкода М.С. Теоретичний аналіз трактування поняття «проект розвитку» / М. С. Шкода // Економіка. — 2012. — № 623-626. — С. 158–161.

НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Тімакова Я.В. магістр

Київський національний університет технологій та дизайну

Анотація. На основі узагальнення наявних відомостей про проблеми функціонування, перспективи та основні напрямки розвитку, шляхи та способи підвищення конкуренто-спроможності підприємства.

Ключові слова: функціонування, ефективність, перспективи розвитку, шляхи реалізації.

НАПРАВЛЕНИЕ ПОВЫШЕНИЯ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Тимакова Я.В. магистр

Киевский национальный университет технологий и дизайна

Аннотация . На основе обобщения имеющихся сведений о проблемах функционирования, перспективы и основные направления развития, пути и способы повышения конкурентоспособности способности предприятия.

Ключевые слова: функционирование, эффективность, перспективы развития, пути реализации.

INCREASE COMPETITIVENESS DIRECTION ENTERPRISE

Timakova Y.

Abstract. Based obobschenyya ymeyuschyhsya svedenyu functioning of problems, prospects and Basic direction of development, WAYS Methods Increase competitiveness and enterprise abilities.

Key words: performance, performance, prospects, ways of implementation.

Постановка проблеми. Визначаючи основні концептуальні підходи до подальшого розвитку підприємства, їх специфіку, особливості розвитку, систематизації технологій і структурування основних блоків, в межах яких повинні здійснюватись ті чи інші зміни, необхідно намітити основні шляхи та напрями обґрунтування засобів підвищення конкурентоспроможності підприємства. Слід відмітити, що всі вони повинні бути направлені на створення системи інноваційних процесів, спрямованих на вирішення задач управління, механізмів самовивчення і самоорганізації, які забезпечують кількісні та якісні зміни у всіх сферах діяльності підприємства. Тільки за умови широкого впровадження інноваційних розробок можливо наповнити ринок конкурентоспроможною продукцією. Швидкість впровадження нових технологій визначає сьогодні конкурентоспроможність підприємства. Виробнича та економічна діяльність підприємства, що працює в умовах високого рівня невизначеності і непередбачуваності змін зовнішнього середовища, потребує перегляду встановлених позицій управління, розподілення ресурсів, об'ємів випуску, каналів.

Аналіз останніх досліджень та невизначена частина проблеми. Динамічна конкуренція на ринку, вимагає освоювати нові технології, введення нових стратегій. Врівноваження особистих інтересів та економічної ефективності. Зростання продуктивності завдяки використанню здібностей людей та їх бажання працювати. Націлити всіх та кожного робітника на діяльність, на продовження початої справи.

Вміння бути одночасно м'яким та жорстким, тримати під жорстким контролем найбільш важливі проблеми та передавати підлеглим менш важливі

Мета дослідження: Метою статті є обґрунтування основних шляхів та засобів підвищення конкурентоспроможності підприємства.

Результати дослідження. Обґрунтування теоретико-методологічних основ, стратегічних пріоритетів механізмів формування бізнес-середовища є однією з маловивчених галузей сучасної економіки. Зниження вимог до якості продукції, скорочення служб, які діють на всіх ланках технологічного ланцюга, наявність збоїв і помилок в технології, крім економічних втрат і зменшення прибутку виробництва обов'язково призведе до зниження конкурентоздатності підприємства і його ліквідування. Інвестиційно-інноваційні процеси в Україні характеризуються великою нестабільністю у технічній, соціальній і економічній сферах.

Сучасні політичні процеси і їх відображення в сфері економіки, однозначно, негативно впливають на інвестиційний клімат галузі та її привабливість. Необхідність у постійному пошуку потреб конкурентних переваг зумовлює необхідність зміни класичної парадигми управління підприємством, де окремо відрізняють технологічне, економічне, фінансове, збутове, рекламне, маркетингове і адміністративне управління і забезпечення на концептуально нову парадигму, де всі ці ланки структури підприємства об'єднуються в одне ціле і створюють єдину систему взаємозв'язаних і взаємозалежних складових..

Розвиток передбачає не тільки перехід з одного стану в інший, а й створення нової системи управління і регулювання інноваційними трансформаціями зі своїм набором якостей і характеристик, щоб забезпечити підприємству своє місце на ринку, яке склалося у поточний момент часу. Таким трансформаційним перетворенням структури підприємства, які адекватно відображають ситуаційні зміни зовнішнього середовища функціонування виробничих об'єктів, повинні відповідати наступні умови:

- готовність до інноваційної діяльності: наявність матеріальних, фінансових і трудових ресурсів здатних сприймати зміни, які наступають;
- цілісність запропонованих підприємств, що охоплюють всі сфери дій підприємств, так як фрагментарність інноваційних змін в одній з ланок виробництва обов'язково призведе до диспропорцій і деструктуризації виробництва;
- чітко організована послідовність реалізації цілеспрямованих заходів, орієнтованих у часі, направленість взаємодій між технологічними та структуроутворюючими параметрами виробництва;
- поступальний характер інноваційного оновлення, спрямований на підвищення якості продукції та задоволення зростаючих потреб споживачів;
- планомірний і науково обґрунтований характер заходів, що пропонуються.

Дотримання цих умов розвитку обумовлює необхідність постійного росту компетенції і інтелектуалізації персоналу, підвищення його освітнього рівня, мотивації праці, формування нової ментальності, розуміння основних моделей здійснення розвитку, сукупності цілей, на досягнення яких вони спрямовані, через постійне вдосконалення методів менеджменту впровадження інновацій.

При цьому ключові пріоритети повинні віддаватись мотивації творчої, продуктивної і ініціативної діяльності робітників. Тільки тоді збережеться єдність взаємозаповнення ліній функціонування підприємства як необхідної ланки.

Посилена реалізація інноваційної діяльності підприємств галузі і, в кінцевому рахунку, підвищення конкурентоздатності продукції, що випускається, можливі лише при використанні первинних розробок «економіки знань» та реалізації творчого потенціалу співробітників. У цих умовах інтелектуальне співробітництво спеціалістів різних видів наукових досліджень економіки, математичного моделювання, теорії прийняття рішень, нечіткої логіки, кластерного аналізу та інших дозволить розробити нові методи управління і виключити суб'єктивізм керівників і авторитарний стиль управління в прийнятті важливих і часом необґрунтованих стратегічних рішень. Запропоновані авторами напрямки підвищення конкурентоспроможності підприємства представлені на рис. 1.

Оцінка інтелектуальних здібностей персоналу, забезпечення можливостей його постійного навчання, підвищення уваги до створення умов для творчого розвитку особистості складає одне із напрямів підвищення конкурентоздатності підприємств.

Використання унікальних, нетрадиційних методів регулювання і управління інноваційною діяльністю підприємства, неординарних підходів до структури виробництва і розподілення ресурсів у напрямку задоволення потреб споживачів забезпечить підприємству наявність конкурентних переваг.

Серед таких методів управління, найбільш прийнятними для підприємства є статистичні взаємодії дерева рішень і системи Байєса. Орієнтація діяльності підприємства і об'єкт зосередження його уваги повинні бути направлені на підвищення якості, що у кінцевому результаті забезпечить задоволення потреб споживачів та надасть запланований прибуток.

Ще одним напрямом підвищення конкурентоздатності підприємства є зміна моделей функціонування підприємства. Замість статичної, яка передбачає спеціалізацію і необхідність фокусування діяльності суб'єктів на одній із універсальних стратегій, диференціювання продукту, мінімізації витрат, концентрації на певному сегменті, повинне розвиватися її динамічне втілення, яке проявляється в активності управління, в системі всіх видів технологічних і економічних взаємодій, адекватної змінам зовнішнього середовища. Це досягається за рахунок інтеграції процесів виготовлення, реалізації і управління різних підходів, способів і методик розвитку функціональних циклів, використання сучасних інформаційних технологій.

Напрямами підвищення залучення клієнтів шляхом створення нових споживчих якостей конкурентоспроможності продукції. Такі ланцюги цінностей створюють джерела конкурентних переваг та інноваційний потенціал підприємства.

Формування інноваційної політики підприємства повинно забезпечити відповідність існуючих стандартів. Головним призначенням стандартизації і сертифікації є отримання певних нормативів та вимог. Заходи з оптимізації витрат підприємства повинні бути направлені на підвищення якості, для залучення споживачів.

Рис.1. Шляхи та засоби підвищення конкурентоспроможності підприємства

Висновки та пропозиції. Спрямованість на зміну потреб ринку за рахунок налагодження або корегування існуючих взаємозв'язків не тільки в середині підприємства, між окремими працівниками, а й з елементами зовнішнього середовища: споживачами, конкурентами, постачальниками, складає необхідний атрибут діяльності інноваційного розвитку підприємства направлений на підвищення конкурентоздатності. Тільки таким чином забезпечується своєчасне і адекватне реагування підприємства на зміну умов зовнішнього середовища і досягається системність і збалансованість орієнтацій підприємства на досягнення місії свого розвитку.

Література: 1. Золотих І. А. Проблеми інноваційного розвитку підприємств харчової промисловості 2. Коваленко К. С. Шляхи вирішення проблем конкурентоспроможності вітчизняних підприємств харчових продуктів на міжнародному ринку / К. С. Коваленко // Інноваційна економіка. – 2012. – № 7. – С. 118-121. 3. Купчак П. М. Харчова промисловість України в умовах активізації інтеграційних та глобалізаційних процесів : монографія / за ред. д.е.н., проф. Л. В. Дейнеко. – К. : Рада по вивч. прод. сил України НАН України, 2009. – 152 с 4. Тарасенко І. О. Оцінка інноваційної активності підприємства в системі стратегічного управління / І. О. Тарасенко // Актуальні проблеми економіки. - 2009. - № 9. – С. 133-141 5. Федулова Л. І. Технологічна структура економіки України / Л. І. Федулова // Економіст. –2008.- № 5. - С. 28-33. 6. Харчова промисловість України: стан та перспективи / за ред. І. Р. Юхновського. – К. : Знання, 2007. – 670 с. 7. Шарко М. В. Управление развитием инноваций в промышленном производстве. – Херсон. : Олди-Плюс, 2010.